

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/71/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124012356
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124012356.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.06.2025 na Krajskom súde v Trnave, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25.02.2025 sp.zn.2T/32/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že si 3. januára 2024 prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/34/2021 z 13. júla 2023, právoplatným 21. novembra 2023, pričom vo výzve mu bol určený termín nástupu do výkonu trestu v lehote 8 dní od prevzatia výzvy do 11. januára 2024 vrátane, túto výzvu v meste Trnava a na iných miestach v Slovenskej republike nerešpektoval a do výkonu trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov bez vážneho dôvodu v lehote stanovenej súdom nenastúpil až do 13. februára 2024, keď bol policajným orgánom dodaný do výkonu trestu odňatia slobody,

Za to mu okresný súd uložil („citácia“) „ Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

Napadnutý rozsudok okresný súd odôvodnil v rozsahu č.l. 101-105 spisu.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku prokurátor okresnej prokuratúry sa vzdal práva na podanie odvolania (č.l.100 spisu), obžalovaný po porade s obhajcom podal odvolanie (č.l.100 spisu). Následne podané odvolanie obžalovaný samostatne odôvodnil podaním zo dňa 10.03.2025 (č.l. 107 spisu), doručeným okresnému súdu dňa 17.03.2025 (č.l.107spisu). Obhajca oznámil, že odvolanie obžalovaného zahlasené na hlavnom pojednávaní odôvodňovať nebude (č.l.111 spisu).

V písomnom odôvodnení odvolania (č.l.107 spisu) obžalovaný uviedol, že podaným odvolaním využíva právo garantované mu Ústavou Slovenskej republiky.

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

(2) Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

(3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 Trestného poriadku:

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

(2) Ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorých z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd ako odvolací súd skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať, či odvolanie obžalovaného bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či neboli podané proti výroku proti ktorému nie je prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku).

Krajský súd podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o vine a trestu, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný, nie je však dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku o treste predchádzalo

· prokurátor Okresnej prokuratúry v Trnave podal dňa 19.08.2024 pod číslom: 2 Pv 198/24/2207-10 obžalobu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

· okresný súd dňa 23.09.2024 pod č.k. 2T/32/2024-60 vydal trestný rozkaz proti ktorému podal obžalovaný odpor č.l. 65 spisu

· okresný súd uznesením zo dňa 04. 11.2024 podľa § 355 ods3 Trestného poriadku s poukazom na § 241 ods.1 písm.j) Trestného poriadku prijal obžalobu Okresnej prokuratúry Trnava č. 2Pv/198/2024/2207-10,

· okresný súd určil termín hlavného pojednávania na deň 25.02.2025, na ktorom vypočul obžalovaného, ktorý po poučení podľa § 257 ods.1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný, oboznámil listinné dôkazy a to : výzvu na nástup do výkonu trestu zo dňa 11.12.2023, doručení dňa 03.01.2024 (č.l.20-21,22 spisu), príkaz na dodanie vo výkonu trestu dňa 01.02.2024 (č.l.27 spisu), správu Okresného súdu v Trnave (č.l.23,26 spisu),zápisnicu o zatknutí osoby (č.l.28-29 spisu)

Odvolací súd v predmetnej trestnej veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom telemostu za prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a spravodlivý, preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa v konečnom návrhu pridrižoval právnej argumentácii uvádzanej na okresnom súde a to, že vzhľadom na novelizáciu Trestného zákona sa klient nedopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia resp. ak táto argumentácia neobstojí, tak trest uložený okresným súdom považuje za prísny a navrhuje uloženie miernejšieho trestu.

Obžalovaný A. B. sa pridrižoval vyjadrenia svojho obhajcu.

Po komplexnom preskúmaní spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutého rozsudku postupoval v súlade s Trestným poriadkom. Na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu vecí a nevyhnutné pre zákonné, objektívne rozhodnutie. Okresný súd dodržal všetky zákonné ustanovenia a následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a dospel takto k správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku stručne, jasne vyložil o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal za zreteľné na výsledky dokazovania za vylúčené, alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé akými právnymi úvahami sa okresný súd riadil, keď rozhodol o uznaní viny obžalovaného A. B. zo skutku pre ktorý bol postavený pred súd.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený okresným súdom na hlavnom pojednávaní. Krajský súd preto nemá podstatné výhrady a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23.01.2018).

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný v odvolaní napáda výrok o vine a treste ako i konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo považuje krajský súd za nevyhnutné zosuma-rizovať základné úvahy o dostatku dôkazov vo vzťahu k vine obžalovaného nasledovne:

Okresný súd určil termín hlavného pojednávania na 25.02.2025 na ktorom vypočul obžalovaného, ktorý po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1, ods.2, od.4, od.5, ods.8 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný, nakoľko mu podľa jeho názoru po novele padlo dvadsať mesiacov ktoré mal nastúpiť, preto by nemal porušiť zákon. Výzva na nástup výkonu trestu mu prišla, kedy mal nastúpiť si nespomína, lehotu na nástup mal pätnásť dní. Zdržiaval sa doma, lebo pracoval. Žiadosť o odklad trestu si podal, ale v akej veci to si nepamätá, nakoľko toho bolo viac. Do výkonu nenastúpil, nakoľko čakal na rozhodnutie súdu či prijme odklad alebo nie.

Okresný súd skutkový stav ustálil na základe prečítaných listinných dôkazov z ktorých vyplynulo, že výzva na nástup do výkonu trestu zo dňa 11.12.2023 bola obžalovanému doručenú dňa 03.01.2024 (č.l.20-21,22 spisu) a bola mu určená lehota 8 dní na nástup, okresný súd vydal príkaz na dodanie vo výkonu trestu dňa 01.02.2024 (č.l.27 spisu), zo správy Okresného súdu v Trnave (č.l.23,26 spisu) vyplynulo, že obžalovaný nepožiadaval o odklad výkonu trestu v trestnej veci sp.zn.10T/34/2021, ale o odklad výkonu trestu požiadaval v inej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/236/2023, ktorá mu bola uznesením zo dňa 02.01.2024 (č.l.25 spisu) zamietnutá, zo zápisnice o zatknutí osoby (č.l.28-29 spisu) vyplynulo, že obvinený bol dňa 13.02.2024 časom o 09.00 zatknutý.

Z uvedeného krajský súd zistil, že okresný súd postupoval zákonne a správne, keď uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože bez vážneho dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom a to napriek tomu, že výzvu na nástup do výkonu trestu odňatia slobody prevzal dňa 03.01.2024,

bol riadne poučený o následkoch nenastúpenia výkonu trestu odňatia slobody, žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody si nepodal.

Okresný súd sa v napadnutom rozsudku na str.8, v súlade so zákonom a správne vysporiadal s materiálnym korektívom upraveným v ustanovení § 10 ods.2 Trestného zákona. Aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade nemožno hovoriť o nepatrnej závažnosti trestného činu, nakoľko nerešpektovanie rozhodnutia súdu je potrebné hodnotiť ako spoločensky škodlivé. Je vo všeobecnom záujme, aby rozhodnutia súdov boli rešpektované a efektívne vykonávané. Právoplatné rozhodnutia súdu predstavujú vyjadrenie autority zákona, ktorú v demokratickom a v právnom štáte nemožno spochybňovať alebo ignorovať. Ich nerešpektovanie by viedlo k narušeniu právneho poriadku, strate dôvery občanov v spravodlivosť a k oslabeniu autority súdnej moci ako jednej z pilierov delby moci v štáte.

K odvolacej námietke obžalovaného krajský súd uvádza, že v prípade, ak odsúdená osoba za trestný čin ktorého trestnosť činu vzhľadom na novelu Trestného zákona č.40/2024 Z.z. zanikla, bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom a je stíhaná za § 348 ods.1 písm.a) Trestného zákona, tak následný zánik trestnosti nemá vplyv na trestnosť marenia výkonu úradného rozhodnutia. Inak povedané, v čase spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia trestný čin za ktorý bola osoba odsúdená bol v Trestnom zákone a páchatel' (tým, že nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody) naplnil znaky skutkovej podstaty marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Trestného zákona.

Uvedenou odvolacou námietkou sa súd prvého stupňa vysporiadal na strane 6 a 7 rozsudku, na ktoré krajský súd rovnako poukazuje.

Na základe uvedeného krajský súd nezistil dôvod na zrušenie výroku o vine (§ 317 ods. 2 Trestného poriadku).

K výroku o treste

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestných činov ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadnúť na okolnosti konkrétneho prípadu, zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodnutí o treste (rozsudok NS SR z 13.05.2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov teda v dolnej polovici trestnej sadzby, keď trestná sadzba pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.a) Trestného zákona je až na dva roky.

Okresný súd u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť nezistil, zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.m) Trestného zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený), v registri trestov má 14 záznamov, vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MS SR 8 záznamov (prevažne pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ale aj proti majetku), teda ide o osobu so sklonmi k protiprávnej činnosti.

Uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 33a, § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu konkrétny stupeň závažnosti spáchané trestného činu, zistenú jednu priťažujúcu okolnosť ako aj pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej a generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Za tejto situácie podľa právneho názoru odvolacieho súdu napadnutým rozsudkom okresného súdu uložený trest odňatia slobody nemožno považovať za neprimeraný v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.

Podľa § 48 ods.2) Trestného zákona, súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Okresný súd správne obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (napr. trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.08.2015 sp.zn.0T/154/2015 vykonal dňa 31.10.2017).

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Tento rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.